

Statens og det offentlige Tilskud i det hele blive større, saa derigennem kommer Staten til at yde det Tilskud, den ikke yder ved selv at overtage Laanet.

Dernæst har det været udtalt, at der i Bemærkningerne staaar noget om, at Anstalterne egentlig burde drives saaledes, at der som Regel kunde være et Overskud paa Driften. Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) ankede meget stærkt over disse Udtalelser i Bemærkningerne. Jeg tror, at det ærede Medlem noget ser bort fra de kapitalsvage Forhold, som Anstalterne leve under nu. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) gjorde med Rette opmærksom paa, at der er ikke stor Fare for, at disse Anstalter ville give sig til at samle Kapital op; naar den ene af Anstalterne har en Prioritetsgæld paa mellem 1,500,000 og 1,600,000 Kr., som den kun med allerstørste Anstrengelse kan faa forrentet og afdraget, saadan som den skal, og den anden Anstalt vil faa en Prioritetsgæld paa mellem 1,100,000 og 1,200,000 Kr., som sikkerlig ogsaa vil volde den Vanskelighed, saa tror jeg, man kan tage det ret roligt, at Anstalterne muligvis kunne være udsatte for at spare Kapitaler sammen; jeg tror, den Fare er umaadelig lille og i Virkeligheden slet ikke til Stede. Det er ogsaa min Mening, at Kapitalopsparing ikke skal være Anstaltens Formaal, de have et andet og meget større Formaal end det at samle Penge, de skulle selvfølgelig ikke have til Formaal at spare Penge sammen og sidde og klippe Kuponer, men paa den anden Side tror jeg, at man her som alle Vegne maa holde paa, at den aarlige Drift maa være saaledes, at den ikke giver Underskud, altsaa det modsatte, at den giver et passende Overskud. Den maa give saa meget Overskud, at man maa have Penge til Ting, som kunne indtræffe, til Bekostninger, som man nødvendig maa gøre. Thi skal man til enhver Tid være henvist til at optage Laan, kunne Anstalterne komme ind i saadanne Forhold, at de maaske ikke kunne klare sig, men hvert Øjeblik maa staa og banke paa Rigsdagens Dør for at faa fornyede Bevillinger. Jeg tror ikke, det er den Bane, man skal se at faa Anstalterne ind paa. Tværtimod, man maa hellere have det saaledes, at de kunne klare sig selv med den aarlige Drift; selvfølgelig maa der Tilskud til fra Stat og Kommune, ellers kunne de paa ingen Maade klare sig.

Det ærede Medlem var ogsaa bange

for, hvad der staaar i Forslaget, at Ministeren bestemmer, hvad der skal bygges paa disse Anstalter; han mente, det var bedre, at det var Rigsdagen, der bestemte det, at det var for farligt at lægge det i den tilfældige Ministers Haand. Dertil kan jeg kun sige, at saa har jo Ministeren Ansvar, og Rigsdagen kan saa drage til Felts mod ham, hvis han ikke benytter sit Ansvar paa tilfredsstillende Maade. Jeg tror, det er det heldigste, at det er Ministeren, der har Indseende med, hvad der skal bygges. Man kan dog ikke gaa til Rigsdagen for hver enkelt lille Bygning, der skal opføres; saa at faa det indsat i Loven, at der slet ikke maa bygges, uden at man først gaar til Rigsdagen med Spørgsmaalet, vil i mange Tilfælde komme til at virke generende over for Anstaltens Drift. Med Hensyn til Hovedbygninger, som skulle opføres, større Byggeføretagender og deslige, kunne de Herrer være ganske trøstige, at man nok skal være nødt til at komme til Rigsdagen om dem. Det er muligt, at Rigsdagen i Længden vil finde, at man kommer alt for ofte. Jeg tror ikke, at der er Fare for, at Anstalterne skulle opføre store Bygninger uden at komme til Rigsdagen, thi Sagen er den, at Anstalterne ville sikkert slet ikke have Raad dertil. Der er slet ikke Udsigt til, at Anstalterne skulle kunne samle Penge sammen til at opføre ny og kostbare Bygninger for. Den økonomiske Stilling for Anstalterne i Øjeblikket er snarere den, at de have stort Besvær med at holde sig klar af det aarlige Driftsunderskud. Imidlertid haaber jeg, at naar man faar Forholdene ordnede, som det her er foreslaaet, og navnlig, naar man paa Finansloven faar gennemført den tilsvarende Bevilling, som er nødvendig, nemlig, at de aarlige Bevillinger komme op til 400,000 Kr. — den er i Øjeblikket 371,000 Kr., saa vidt jeg husker — skulle Anstalterne kunne klare sig, idet de saa kunne optage saa mange Alumnener, som de i det hele taget have Plads til, og derfor ogsaa kunne betale ikke alene, hvad de skyldte, men ogsaa kunne rede for sig selv helt ud.

Der er blevet talt om, hvorledes det skulde forstaaes, at Forstander Kellers kunde gøre Forslag til Reglementer m. m., og om Direktionen var bunden ved disse Forslag. Det er Direktionen selvfølgelig ikke. Naar Forstanderen gør Forslag, gaar det her som i andre Livets Forhold, at Direktionerne kunne vedtage disse Forslag, de kunne ogsaa ændre dem. Dernæst henstillede det ærede Medlem for København